

blikum maa bevæge sig rundt omkring dette Stakit, og nu skal noget lignende finde Sted ude i Sorgenfri Slotspark. Jeg synes, det er vor Pligt her i Rigsdagen at værne om den Ret, Befolkningen har til at færdes i offentlige Parker og Anlæg. Vi have her omkring Kjøbenhavn ikke saa mange offentlige Parker og Anlæg. I Forhold til den store Befolkning, som skal nyde godt af dem, er der ikke noget at skænke bort af, og jeg kan ikke forstaa, hvad det, hvis dette Slot og dets Park bliver overladt til Prins Christian, skulde skade, om Prinsen og hans Familie færdes i Parken sammen med Publikum. Jeg synes, det er underligt saaledes at ville spærre sig af og lukke Publikum ude fra Omraader, hvor der hidtil har været fri Adgang til at færdes. Jeg paataler dette, fordi man aldrig nogen Sinde ser Magthaverne opgive det mindste af de Rettigheder, de nu en Gang have paa deres Haand. Men saa bør ogsaa vi fra vor Side søge at værne de Rettigheder, Befolkningen har. Jeg er derfor bestemt imod dette, saavel som jeg er mod hele Lovforslaget, og i Henhold til denne Motivering skal jeg tillade mig at anbefale det høje Ting at stemme imod Lovforslagets Overgang til 3dje Behandling.

Konseilspræsidenten (Hørring): Jeg skal ikke komme nærmere ind paa de Udtalelser, som vi nu hørte fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen). Kun et enkelt Punkt skal jeg tage op. Naar han søgte at finde den Forstaaelse i det foreliggende Lovforslag, at det skulde hjemle en Adgang til senere at udvide det Stykke Have, som nu særlig bliver henlagt under Sorgenfri Slot, til at omfatte hele Parken, [er en saadan Forstaaelse af den eventuelle Lov urigtig. Vi kende saa overordentlig godt, at en Lov maa forklares og forstaaes overensstemmende med de Motiver, som have ledsaget den, eller de Forhandlinger, som have fundet Sted under Lovforslagets Behandling, og netop med dette for Øje har jeg udtrykkelig ved selve Lovforslagets Fremsettelse her for det høje Ting udtalt, at naar der i dette Lovforslag er Tale om at overdrage til Hs. kgl. Højhed Prins Christian ikke alene Sorgenfri Slot, men tillige den tilliggende Have, er hermed *ikke* ment hele Parken — der er jo for øvrigt Forskel paa Park og Have — men kun en Del af Parken, nemlig den Del, der ligger nærmest foran Slottet. For det ærede Finansudvalg er det udtrykkelig godtgjort,

hvor stor eller, rettere sagt, hvor ringe en Del af Parken der er Tale om at overlade til særligt Brug for Hs. kgl. Højhed, og at den Del, som man saaledes vil tillægge Slottet, er af en saadan Beskaffenhed, at dermed ikke paa nogen Maade forhindres den Brug af Parken, som hidtil har fundet Sted i dens Egenskab af offentlig Park, nemlig som Spadsereplads for Publikum. Spadseregangen langs Aaen, som er den mest befærdede Vej i Parken, idet den gaar paa langs gennem hele Parken, staar fremdeles aaben. Adgangen til denne Vej, saa vel i den Del af Parken, som ligger Nord for Slottet, som i den, der ligger Syd for Slottet, vil fremdeles være aaben for Publikum. Jeg tror tværtimod at turde udtale, at den Indhegning, her er Tale om, for at adskille en Del af Parken som en Slottet særlig tilliggende Have, vil blive i meget ringe Grad følelig for Publikum. Idet jeg i øvrigt skal udtale min Anerkendelse af den Stilling, som Udvalgets ærede Flertal har taget til Lovforslaget, skal jeg slutte mig til de Udtalelser, der faldt fra Udvalgets ærede Ordfører, og dermed tilraade, at Lovforslaget uforandret overgaar til 3dje Behandling.

K. M. Klausen: Jeg skal over for den højtærede Minister gøre gældende, at naar det er Mening, at det paagældende Udtryk i Loven ikke maa forstaaes saaledes, som det staar her, forekommer det mig, at det er uheldigt, og at Lovforslaget hellere maatte have været affattet paa en klarere og tydeligere Maade, saa at man bestemt kunde se, hvad Mening er. Jeg skal tillade mig at minde om de Udtalelser, den højtærede Finansminister fremkom med ved Sagens Forelæggelse. Da udtalte den højtærede Finansminister — med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg oplæse det — „Meningen er kun, at der fra denne Park afsondres til Brug for Hs. kgl. Højhed den Plæne, der ligger foran selve Slottet.“ Nu have vi i Finansudvalget udbedt os en nærmere Redegørelse for, hvad der forstaaes ved denne Plæne, og det viser sig, at det Kort, som er blevet sendt os — vistnok fra Indenrigsministeriet — oplyser, at der skal anbringes et Stakit, som vil gaa fra Slottet helt ned til Aaen, og enhver, der er kendt med Forholdene der ude, vil da vide, at der ikke bliver anden Spadsereplads tilbage for Publikum end den Mose, som ligger langs Aaen. Stakittet vil gaa helt ned til den høje Skrænt, saa at Befolkningen kun faar Lov til at færdes paa den Gang, som gaar nede i Mosen. Dette er